

KINH NHỮNG ĐIỀU BỒ-TÁT HẢI Ý HỎI VỀ PHÁP MÔN TỊNH ẨN

QUYỂN 11

Lại nữa, này Đại Bồ-tát Hải Ý! Lại có hai pháp ở trong Đại thừa có thể thường làm:

1. Tinh tấn tu bảy Giác chi.
2. Thâm tâm thuyết giảng pháp Giác chi.

Lại có hai pháp khó làm:

1. Không trú tận trí.
2. Đạt Trí nhãn vô sinh.

Lại có hai pháp thường làm:

1. Khéo hành chánh đạo.
2. Khéo biết phi đạo mà không làm.

Lại có hai pháp khó làm:

1. Tu hướng Đạo trí.
2. An lập chánh đạo.

Lại có hai pháp thường làm:

1. Tùy thuận pháp duyên sinh.
2. Lìa kiến nhị biên.

Lại có hai pháp khó làm:

1. Khéo biết nhân nhiễm, duyên nhiễm của tất cả chúng sinh.
2. Khéo biết nhân tịnh, duyên tịnh của tất cả chúng sinh.

Lại có hai pháp thường làm:

1. Biết rõ việc của ma.
2. Xa lìa việc ma.

Lại có hai pháp khó làm:

1. Xa lìa các ma.
2. Khiến các ma quy phục.

Lại có hai pháp thường làm:

1. Pháp đã tận lại không chỗ tận.
2. Pháp vô tận mà không thể tận.

Lại có hai pháp khó làm:

1. Hiểu rõ xưa nay vô tận.

2. Quán rõ sát-na hoại diệt của các pháp.

Lại có hai pháp thường làm:

1. Từ mới phát tâm liền quán sát Đại Bồ-đề tràng.

2. Quán sát Bồ-đề tràng nên không thích thừa khác.

Lại có hai pháp khó làm:

1. Lúc mới phát tâm là liền xuất sinh nhân Bồ-đề tràng.

2. Trí khởi các tâm thiện mà không chấp giữ.

Lại có hai pháp thường làm:

1. Đoạn các kết sử cho kẻ sinh tử tương tục.

2. Người có thiện căn tương tục khiến họ phát tâm không sinh chán nản.

Lại có hai pháp khó làm:

1. Hoặc có phương phần hoặc không phương phần, tất cả đều đem hồi hướng về Bồ-đề vô thượng.

2. Tuy hồi hướng Bồ-đề mà luôn khởi tâm quán rõ đều như pháp huyễn.

Lại có hai pháp thường làm:

1. Khiến khắp chúng sinh quán Bồ-đề.

2. Chúng sinh đã quán Bồ-đề thì khiến họ quán giải thoát.

Lại có hai pháp khó làm:

1. Quán sát Bồ-đề là bình đẳng nên chúng sinh cũng bình đẳng.

2. Thành tựu đầy đủ cho chúng sinh, tinh tấn không mỏi mệt.

Lại có hai pháp thường làm:

1. Phát tâm như lý mà quyết trạch tất cả các pháp thiện.

2. Phát tâm đại Bi, đem chúng sinh vào đạo Niết-bàn.

Này Hải Ý! Đó là hai pháp ở trong Đại thừa mà thường làm.

Lại có hai pháp ở trong Đại thừa rất khó làm:

1. Vô sinh mà sinh.

2. Vô khởi mà khởi.

Đó là hai pháp ở trong Đại thừa rất khó làm.

Lại nữa, này Hải Ý! Có ba pháp làm tăng trưởng Đại thừa. Những gì là ba?

1. Phát tâm Bồ-đề tăng tu thiện căn.

2. Được Thiện tri thức thấu nhận không hề sinh chán mệt.

3. Kiến lập đại Bi mà không thoái chuyển.

Lại có ba pháp làm tăng trưởng Đại thừa:

1. Siêng tu thắng hạnh.
2. Quán sát các hành.
3. Ở trong thắng hạnh vì các chúng sinh mà khéo thành thực.

Lại có ba pháp:

1. Dừng chỉ tâm xan tham.
2. Hành thí xả rộng lớn.
3. Hồi hướng Bồ-đề.

Lại có ba pháp:

1. Tự tích tập tịnh giới.
2. Theo hộ người phá giới.
3. Hồi hướng Bồ-đề.

Lại có ba pháp:

1. Tâm không chướng ngại.
2. Chúng sinh sân hận khiến họ được thanh tịnh.
3. Hồi hướng Bồ-đề.

Lại có ba pháp:

1. Tinh tấn không mệt.
2. Có thể hộ trì chúng sinh biếng nhác.
3. Hồi hướng Bồ-đề.

Lại có ba pháp:

1. Sinh theo thiên định.
2. Không đả chấp nơi thiên định.
3. Hồi hướng Bồ-đề.

Lại có ba pháp:

1. Siêng cầu đa văn.
2. Như đa văn mà quán sát.
3. Hồi hướng Bồ-đề.

Lại có ba pháp:

1. Khởi tâm Từ nơi duyên chúng sinh.
2. Khởi tâm Từ nơi duyên pháp.
3. Khởi tâm Từ nơi không duyên.

Lại có ba pháp:

1. Khởi tâm Bi nơi việc làm của chính mình.
2. Khởi tâm Bi vì việc làm của người khác.

3. Khởi tâm Bi vì lìa nhị biên.

Lại có ba pháp:

1. Siêng cầu trí tự lợi.
2. Siêng cầu trí lợi tha.
3. Siêng phát khởi tinh tấn, tự lợi và lợi tha đều viên mãn.

Lại có ba pháp:

1. Biết trí quá khứ đã qua.
2. Biết trí vị lai chưa đến.
3. Trí hiện tại trú pháp giới.

Lại có ba pháp:

1. Khởi Từ phương tiện với chúng sinh chánh định.
2. Khởi Từ giải thoát với chúng sinh bất định.
2. Khởi Từ đại cứu độ với chúng sinh tà định.

Lại có ba pháp:

1. Đắc lạc thọ nên thân nghiệp thông dong.
2. Khéo hộ người khác nên lời nói dịu dàng.
3. Hành dụng chánh nghiệp nên tâm nghiệp bao dung.

Lại có ba pháp:

1. Tuy tu quán bất tịnh nhưng đối với chúng sinh hành tham không hề sinh lòng chán ghét.
2. Tuy tu quán từ tâm nhưng đối với chúng sinh hành sân không sinh lòng chán xa.
3. Tuy tu quán duyên sinh nhưng đối với chúng sinh hành si không hề sinh lòng chán ghét.

Lại có ba pháp:

1. Vì lợi ích mà tu thắng hạnh.
2. Hoan hỷ thường biết đủ.
3. Luôn luôn trong lặng không hề nhiệt não.

Lại có ba pháp:

1. Giữ gìn chỗ nghe.
2. Đạt văn cú Tổng trì.
3. Nhập trí Thánh đoạn dứt việc trước sau.

Lại có ba pháp:

1. Vì thâm giữ bảo Thánh tài nên không hề thiếu thốn.

2. Vì pháp thí vô ngại nên có thể hành đại Xả.

3. Tất cả tài lợi vì chia nhiều phần để thí Xả nên thường đắc đại phú.

Lại có ba pháp:

1. Vì Thánh đế nên nhập Thắng nghĩa đế.

2. Vì chân thật nên không hư dối.

3. Vì chân thường nên không biến đổi.

Lại có ba pháp:

1. Tự biết nay mình phải làm gì.

2. Biết chúng sinh sẽ phải làm gì.

3. Biết thời, hiểu rõ các phần vị của thời và phi thời.

Lại có ba pháp:

1. Uẩn và pháp uẩn đều bình đẳng.

2. Giới và pháp giới bình đẳng.

3. Quán xứ như hư không.

Lại có ba pháp:

1. Không hủy hoại nhân quả.

2. Khéo trưởng dưỡng các duyên.

3. Cùng nhau hòa hợp thể nhập.

Lại có ba pháp:

1. Không trái nghịch với Phật.

2. Không hủy báng Pháp.

3. Không khinh mạn chúng Tăng mà thường tôn trọng, cung kính, thừa sự.

Lại có ba pháp:

1. Dừng chỉ tâm tham.

2. Xa lìa nơi sân.

3. Hiểu rõ về si.

Lại có ba pháp:

1. Nhập thế tục đế.

2. Nói tướng chân thật.

3. Hiểu rõ Thắng nghĩa đế vô trụ.

Lại có ba pháp:

1. Đối với chúng sinh không khởi khinh mạn.

2. Đối với A-la-hán thường sinh tôn kính.

3. Không bị sự ràng buộc của phiền não.

Lại có ba pháp:

1. Không nhiễm Dục giới.
2. Không thích Sắc giới.
3. Không tham đắm Vô sắc giới.

Lại có ba pháp:

1. Đối với suy, chê, trách, khổ, tâm không tự ty.
2. Đối với lợi, khen, đề cao, vui tâm không tự tôn.
3. Không nhiễm tám pháp của cõi đời, giống như núi Tu-di an trú

bất động.

Lại có ba pháp:

1. Các căn ẩn mật.
2. Khéo hiểu các kết sử.
3. Khéo điều phục tâm.

Lại có ba pháp:

1. Kiến lập phần vị công đức.
2. Có thể xa lìa phần vị lầm lỗi.
3. Ở nơi mọi phần vị luôn khéo thắng tấn.

Lại có ba pháp:

1. Nội tâm khởi trí thắng thượng.
2. Tâm khởi trí sai biệt.
3. Theo phương tiện khởi trí an lập.

Lại có ba pháp:

1. Định thanh tịnh rồi đắc giới học thắng thượng.
2. Tuệ viên mãn rồi đắc tâm học tăng thượng.
3. Giải thoát viên mãn rồi đắc tuệ học tăng thượng.

Lại có ba pháp:

1. Lạc thọ đoạn trừ tham ái.
2. Khổ thọ đoạn trừ sân hận.
3. Không khổ không lạc đoạn trừ vô minh.

Lại có ba pháp:

1. Tuy chuyển nhân mà vô gia hạnh.
2. Tuy chuyển phiền não mà vô phân biệt.
3. Tuy chuyển ba cõi mà không nguyện.

Lại có ba pháp:

1. Quyết trạch nơi Không, xa lìa các kiến.
2. Quyết trạch về Vô tướng, dừng chỉ tầm tứ.
3. Quyết trạch về Vô nguyện ba cõi tịch diệt.

Lại có ba pháp:

1. Nhãn không.
2. Cảnh sắc lìa tánh.
3. Nhãn thức vô trú.

Lại có ba pháp:

1. Nhĩ không.
2. Cảnh thanh lìa tánh.
3. Nhĩ thức vô trú.

Lại có ba pháp:

1. Tỷ không.
2. Cảnh hương lìa tánh.
3. Tỷ thức vô trú.

Lại có ba pháp:

1. Thiệt không.
2. Cảnh vị vô tánh.
3. Thiệt thức vô trú.

Lại có ba pháp:

1. Thân không.
2. Cảnh xúc lìa tánh.
3. Thân thức vô trú.

Lại có ba pháp:

1. Ý không.
2. Cảnh pháp lìa tánh.
3. Ý thức vô trú.

Lại có ba pháp:

1. Mật tu nơi giới.
2. Khéo hộ nơi định.
3. Quyết trạch ở tuệ.

Lại có ba pháp:

1. Tu niệm gìn giữ chánh pháp.
2. Tu tuệ quán sát lâu bền.

3. Tu hành biết rõ nghĩa hành.

Lại có ba pháp:

1. Tùy trú trong Thánh đế của Thanh văn mà nói pháp giải thoát.

2. Tùy trú nơi pháp duyên sinh của Duyên giác mà nói pháp giải thoát.

3. Tùy trú nơi các thắng hạnh của sáu Ba-la-mật của Bồ-tát mà nói pháp giải thoát.

Lại có ba pháp:

1. Xả: Nghĩa là xả thí tất cả châu báu.

2. Đại xả, nghĩa là xả vợ con, tôi tớ, quyến thuộc.

3. Cực xả, nghĩa là xả đầu, mắt, chân, tay... của thân.

Lại có ba pháp:

1. Hộ trì chánh pháp.

2. Hộ trì các pháp sư thuyết pháp.

3. Hộ trì pháp Đại thừa.

Lại có ba pháp:

1. Không làm cho sinh tử tương tục.

2. Giác ngộ lỗi lầm của sinh tử.

3. Xa lìa nghiệp tội của sinh tử.

Lại có ba pháp:

1. Tâm không bị ngăn che mà nghe nhận chánh pháp.

2. Tâm không tùy niệm mà thường an tọa.

3. Dùng tâm xuất ly mà tu hành chân chánh.

Lại có ba pháp:

1. Chỗ nghe nương nơi nghĩa.

2. Quán sát dựa vào trí.

3. Giải thoát dựa vào pháp.

Lại có ba pháp:

1. Bạc đa văn thích ở vắng lặng.

2. Trú trong vắng lặng rồi tác ý sâu bền.

3. Tác ý tương ứng sâu bền mà có thể thấu đạt các pháp bình đẳng.

Lại có ba pháp:

1. Cung kính bậc Trí.

2. Thỉnh vấn bậc đa văn.

3. Hộ trì bậc tu định.

Lại có ba pháp:

1. Không dùng tâm đắc lợi mà hành pháp thí.
2. Đối với người thính pháp dùng tâm Từ thâm nhận.
3. Khởi chỗ làm hiện tiền của tâm Nhất thiết trí.

Lại có ba pháp:

1. Tâm bình đẳng nên chúng sinh bình đẳng.
2. Không có chủng chủng tính nên các pháp bình đẳng.
3. Trí bình đẳng nên chư Phật bình đẳng.

Lại có ba pháp:

1. Trí biết ba đời bình đẳng.
2. Tuệ rõ tâm giải thoát bình đẳng.
3. Tổ ngộ ba cõi bình đẳng.

Lại có ba pháp:

1. Khéo quán sát các hành là vô thường, là khổ.
2. Khéo quán sát các pháp vô ngã.
3. Khéo quán Niết-bàn vắng lặng.

Lại có ba pháp:

1. Vì thế nguyện chân thật nên trú rốt ráo.
2. Chỗ nghe chân thật, như lý tu hành.
3. Tam-ma-địa chân thật nên phát sinh Thắng tuệ.

Lại có ba pháp:

1. Tội đã tạo không hề che giấu.
2. Tội chưa tạo ngăn ngừa không khởi.
3. Tất cả nghiệp tội hiện có đều sám hối diệt trừ.

Lại có ba pháp:

1. Xa lìa việc làm ác.
2. Xa lìa tùy miên.
3. Xa lìa nghi hoặc.

Lại có ba pháp:

1. Thích ở chốn vắng lặng.
2. Xa lìa tham ái.
3. Phát khởi pháp thiện.

Lại có ba pháp:

1. Trú pháp nhãn sâu.
2. Thuyết vô lượng pháp.
3. Thông đạt biện tài tất cả xứ.

Lại có ba pháp:

1. Chỗ nghe quyết định Tổng trì.
2. Được Phật gia trì biện tài.
3. Các chỗ thuyết pháp được Thánh hiền thâm giúp.

Lại có ba pháp:

1. Mới phát tâm bình đẳng như mặt đất.
2. Các hành rốt ráo, các hành tương tục.
3. Tuy chuyển các tướng mà trú nơi Bất thoái chuyển.

Lại có ba pháp:

1. Chỗ nghe viên mãn thành tựu pháp nhãn.
2. Nghĩ về sự thành tựu pháp nhãn mà không đổi mất.
3. Đạt được pháp Nhãn vô sinh.

Lại có ba pháp làm tăng trưởng Đại thừa:

1. Tuệ cùng với phương tiện hòa hợp, tu các đạo hạnh.
2. Đại Từ, đại Bi hòa hợp, thành thực cho chúng sinh.
3. Tinh tấn, không phóng dật hòa hợp hộ trì chánh pháp.

Này Hải Ý! Đó là ba pháp làm tăng trưởng Đại thừa.

Lại nữa, này Hải Ý! Có bốn pháp làm chướng ngại ở trong Đại thừa. Những gì là bốn?

1. Lãnh hội đều xấu ác, nghĩa là tìm học các sách vở của ngoại đạo.
2. Không nghe nhận tạng chánh pháp, sáu Ba-la-mật của Bồ-tát.
3. Tâm mạn tăng thượng khởi các nghiệp ma.
4. Nghiệp chướng đeo đuổi, hủy báng chánh pháp.

Lại có bốn pháp làm chướng ngại ở trong Đại thừa:

1. Tham ái.
2. Sân hận.
3. Ngu si.
4. Phiền não đầy dẫy, không cầu công đức của pháp thiện.

Lại có bốn pháp:

1. Đố kỵ kẻ khác để mình được lợi.

-
2. Dua nịnh để gần gũi với các pháp sư.
 3. Khởi tuệ thông lợi, làm việc lợi ích theo kiểu cuồng vọng.
 4. Dùng tâm không thật làm chuyện hư dối.

Lại có bốn pháp:

1. Đối với bạn lành mà nghĩ tưởng là bạn ác.
2. Đối với bạn ác mà tưởng là bạn lành.
3. Ở trong phi pháp mà nghĩ tưởng là chánh pháp.
4. Ở trong chánh pháp mà nghĩ tưởng là phi pháp.

Lại có bốn pháp:

1. Thường khởi tâm keo kiệt.
2. Thấy người ăn xin liền khởi tâm tổn hại lầm lỗi.
3. Bố thí rồi sinh tâm luyến tiếc.
4. Khởi tâm trái nghịch với Nhất thiết trí.

Lại có bốn pháp:

1. Theo tâm dục hành thí.
2. Tâm lỗi lầm hành thí.
3. Bố thí tâm sợ hãi.
4. Bố thí tâm ngu si.

Lại có bốn pháp:

1. Vì cầu danh tiếng mà bố thí.
2. Vì cầu lời khen tốt mà bố thí.
3. Cầu tiếng thơm mà bố thí.
4. Vì cầu khen ngợi mà bố thí.

Lại có bốn pháp:

1. Vì tình nghĩa mà bố thí.
2. Vì có lý do mà bố thí.
3. Bố thí vì sự mờ ám.
4. Không tự tay bố thí.

Lại có bốn pháp:

1. Dùng vật thô bố thí.
2. Bố thí mà không trân trọng.
3. Bố thí không cung kính.
4. Bố thí mà khởi tăng thượng mạn.

Lại có bốn pháp:

1. Dùng dao bén bố thí.

2. Dùng độc dược bố thí.
3. Pháp thí không có phép tắc.
4. Bố thí với tâm tổn hại.

Lại có bốn pháp:

1. Đối với người trì giới mà sinh lòng sân hận.
2. Đối với người phá giới không hề giúp đỡ mà khởi tâm tổn hại

họ.

3. Sự tu giới của mình thường bị tạp loạn.
4. Đối với người thuyết giới mà khởi lòng sát hại.

Lại có bốn pháp:

1. Thích cầu tài lợi dầu cho gian khổ.
2. Nếu được tài lợi mà không chia phần đồng đều cho kẻ khác.
3. Không muốn người đạt được lợi dưỡng.
4. Chính mình được lợi mà không hề biết đủ.

Lại có bốn pháp:

1. Thân luôn cúi, không có đạo hạnh oai nghi.
2. Lời nói quanh co không thật.
3. Tâm khúc mắc tạo tác các tội.
4. Tất cả chỗ khúc mắc là vì không nuôi dưỡng thân mạng một cách thanh tịnh.

Lại có bốn pháp:

1. Đối với người đồng trú Đại thừa khởi tâm sân nhuế.
2. Vì tăng thượng mạn nên không thể hiểu rõ các việc ma.
3. Nghe điều chẳng chân chánh thì liền vui làm.
4. Nghe các điều thiện công đức, thì sinh phiến não.

Lại có bốn pháp:

1. Vì kiêu mạn nên không thể gần gũi chánh pháp.
2. Đối với pháp sư thuyết pháp không khởi lòng tôn trọng.
3. Đối với phụ mẫu, sư trưởng, thân giáo sư không sinh lòng quy kính.
4. Thân tâm hung dữ, các chỗ khởi làm thường sinh lòng trái nghịch.

Lại có bốn pháp:

1. Xiển dương đức hạnh của mình.

2. Che giấu đức hạnh người khác.
3. Bị ngã mạn thiêu đốt.
4. Hung dữ, sân giận.

Lại có bốn pháp:

1. Biếng nhác.
2. Hôn trầm.
3. Không chánh thuận.
4. Chấp trước.

Lại có bốn pháp:

1. Không điều phục.
2. Không tịch tĩnh.
3. Không ẩn mật.
4. Không nhu thiện.

Lại có bốn pháp:

1. Còn cạn cột mà đi vào quốc thành, xóm làng.
2. Không đủ giới Uẩn mà cầu lợi dưỡng.
3. Không giữ gìn oai nghi mà vào nhà nữ nhân.
4. Không trú định tâm Đẳng dẫn để thể nhập căn tánh chúng sinh.

Lại có bốn pháp:

1. Không thể siêng tu bốn Nhiếp pháp.
2. Xả bỏ sự thành tựu đầy đủ cho chúng sinh.
3. Hủy báng chánh pháp, không hề hộ trì.
4. Đối với người thuyết pháp lại sinh lòng quấy nhiễu.

Lại có bốn pháp:

1. Ngu si, thường sinh đa dục.
2. Sân hận, thích làm các việc lỗi lầm.
3. Tham ái, không sinh lòng biết đủ.
4. Cầu lợi, tâm thường không chán.

Lại có bốn pháp:

1. Bất tín nên thường trạo cử.
2. Thân cận bạn ác, không chán bỏ nghiệp tội.
3. Biếng trễ, làm giảm mất pháp thiện.
4. Phóng dật nên việc làm thiện căn đều tiêu mất.

Lại có bốn pháp:

1. Không thể quán sát bên trong nên thường không hổ.

2. Tuệ giải không sáng tỏ nên thường không thẹn.
3. Ngang bằng với nghiệp vô gián nên không biết tri ân.
4. Tuy đối với tha nhân đã không làm lợi ích mà chính mình còn đánh giết họ, lại còn vu khống cho kẻ khác.

Lại có bốn pháp:

1. Sân.
2. Phẫn.
3. Hận.
4. Hại.

Lại có bốn pháp:

1. Lừa dối chư Thánh.
2. Không hộ chư Thánh.
3. Khinh mạn thí chủ.
4. Đối với A-la-hán khởi tăng thượng mạn.

Lại có bốn pháp:

1. Thân nghiệp không thể thanh tịnh.
2. Ngữ nghiệp không thể khéo giữ gìn.
3. Tâm nghiệp tạp nhiễm.
4. Ở trong Đại thừa mà sinh lòng chán mệt.

Lại có bốn pháp:

1. Ở nơi chúng hội mà nói lời hai lưỡi.
2. Ở nơi sư trưởng, A-xà-lê mà phát ra ngông từ thô ác.
3. Đối với người đến cầu xin thì nói lời thù dệt.
4. Lừa dối trời, người.

Lại có bốn pháp:

1. Không giữ gìn giới uẩn.
2. Không vượt khỏi đời khác.
3. Đánh mất thiện căn.
4. Phá hoại sự trưởng dưỡng thắng hạnh.

Lại có bốn pháp:

1. Ở trong đại chúng khởi tâm ương bướng.
2. Ở chỗ chúng hội giữ tâm cao ngạo.
3. Thường nói ra lời ác, muốn trốn chạy tội lỗi.
4. Dùng lời tạp loạn mà cho là kinh điển thế gian.

Lại có bốn pháp:

1. Không đem tâm siêng hành ở chỗ vắng lặng.
2. Tâm nhiều tổn hại ở nơi chỗ náo nhiệt.
3. Không trông thiện căn mà tưởng mình có phước đức.
4. Trộm danh Bồ-tát để cầu lợi nuôi thân.

Lại có bốn pháp:

1. Tâm không nhu thuận.
2. Tâm ấy thô bạo.
3. Tâm không điều phục.
4. Đối với chúng sinh khởi tâm phiền khổ.

Lại có bốn pháp:

1. Ý lại vào sự trì giới.
2. Ý lại vào đa văn.
3. Ý vào chỗ trú A-lan-nhã.
4. Ý lại vào công đức khổ hạnh.

Lại có bốn pháp:

1. Cho ngã là thù thắng.
2. Cho pháp là thù thắng.
3. Chỉ một chút thiện căn mà cho là tối thắng, không hồi hướng Bồ-đề.

4. Đầu tiên thì tu hạnh Đại thừa nhưng giữa đường thì thích pháp Thanh văn, Duyên giác.

Lại có bốn pháp:

1. Chấp trước vào thân
2. Chấp trước vào tâm.
3. Chấp trước vào giới.
4. Không hướng đến Thắng đạo.

Lại có bốn pháp:

1. Thân hữu đến xin chỗ thì chẳng cho.
2. Chạy theo lợi dưỡng mà tự cho là thanh tịnh, lại còn vui mừng khi thấy kẻ phá giới.
3. Mê đắm nhà thế.
4. Đối với người giới luật tròn đủ mà lại sinh lòng sân hận, sinh khởi các sự ràng buộc bằng các việc làm gian khổ.

Lại có bốn pháp:

1. Làm nhiều việc.
2. Cầu lợi nhiều.
3. Nói năng nhiều.
4. Tri kiến nhiều.

Lại có bốn pháp:

1. Ngã kiến, chấp trước nơi ngã.
2. Chúng sinh kiến, chấp trước chúng sinh.
3. Đoạn kiến, chấp trước nơi vô tác.
4. Thường kiến, chấp trước nơi thân mạng.

Lại có bốn pháp:

1. Ở nơi một việc mà sinh khởi trùng trùng muôn việc.
2. Đã sinh khởi rồi thì không thể làm chủ.
3. Không thể làm chủ nên sinh mệt mỏi.
4. Vì mệt mỏi nên mới sợ hãi.

Lại có bốn pháp:

1. Không tu trí tuệ để thăng tiến lên các địa.
2. Không thể khéo tu thiền định.
3. Bỏ quên không hành thắng tuệ của chúng sinh.
4. Tu nguyện và phương tiện mà khởi chỗ thủ đắc.

Lại có bốn pháp:

1. Tùy miên chương pháp mà căn tánh độn.
2. Tùy miên chương nghiệp nên không siêng hành các thiện căn.
3. Tùy miên chương phiền não, ba uẩn tùy chuyển.
4. Chạy theo việc ma bỏ quên tâm Bồ-đề.

Này Hải Ý! Những loại bốn pháp như vậy làm chướng ngại ở trong Đại thừa.

